

هر وسیله ای که زیر بدن بیمار قرار بگیرد و روی آن نقطه فشار آورد.

پوشش پلاستیکی زیر پای بیمار.

جابه جا نکردن و ماساژ ندادن بیمار

افراد پیر و مسن بدلیل پوست شکننده و ظریف

ابتلا به بیماری قند خون یا دیابت

مراحل زخم بستر:

زخم بستر چهار مرحله دارد که عبارتند از:

مرحله اول: در این مرحله لایه سطحی پوست آسیب می بیند و رنگ پوست قرمز می شود. با برداشتن فشار از روی پوست، قرمزی آن کاهش نمی یابد. ممکن است دمای پوست کمتر یا بیشتر از حد طبیعی باشد یا بافت پوست طبیعی نباشد و بیمار احساس درد نماید. زخم بستر در افرادی که پوست روشن دارند زودتر قابل تشخیص است و در افرادی که پوست تیره دارند رنگ زخم متمایل به آبی یا ارغوانی است.

مرحله دوم: در این مرحله لایه میانی پوست آسیب می بیند و ممکن است به صورت تاول یا ساییدگی ظاهر شود.

مرحله سوم: در این مرحله ضایعه، تمامی لایه های پوست را درگیر می سازد و ممکن است به بافت های زیرپوستی نیز سرایت کند. در این لایه جریان خون به کندی صورت می گیرد و به همان دلیل درمان زخم با دشواری همراه است. در این مرحله ممکن است زخم از داخل گسترش یابد و از آنچه در ظاهر دیده می شود خیلی بزرگتر باشد.

مرحله چهارم: در این مرحله زخم کاملاً عمقی است و ممکن است به درون عضلات یا حتی استخوان نفوذ نماید

• برخی از زخم های بستر در هیچ يك از مراحل فوق طبقه بندی نمی شوند این زخم ها را سلول های مرده می پوشانند و یا ممکن است ترشحات و آثار زخم مانع از تعیین عمق آسیب دیدگی شوند.

تعریف زخم بستر:

• اگر بیماری که به مدت طولانی در تخت بستری است بطور مداوم در یک وضعیت مانند خوابیدن بروی یک پهلو باشد و جابجا نشود، به دلیل فشاری که به پوست وارد می آید، دچار زخم بستر (یا زخم فشاری) می شود. زخم بستر یا زخم فشاری، عارضه ای است که بر اثر فشار مداوم، اصطکاک، رطوبت، دما، کهولت سن یا مصرف برخی داروها بوجود می آید.

نقاط مستعد زخم بستر:

• زخم بستر ممکن است در هر نقطه از بدن ایجاد شود، ولی معمولاً در قسمت هایی که تحت فشار هستند مانند مناطق استخوانی و غضروفی بدن و یا در تماس مستقیم با ملاقه می باشد دیده می شود. در وضعیت های مختلف فشار بر روی نقاط معینی از بدن وارد می شود. قسمت هایی از بدن که در وضعیت های مختلف ممکن است در معرض خطر زخم بستر باشند عبارتند از:

• در وضعیت خوابیده به پشت نقاط تحت فشار عبارتند از: استخوان پس سری، ستون مهره ها، آرنج، لگن، دنبالچه، پاشنه پا

• در وضعیت خوابیده به شکم نقاط تحت فشار عبارتند از: استخوان پیشانی، استخوان سینه، زانو، برجستگی های لگن، انگشتان پا

• در وضعیت خوابیده به پهلو نقاط تحت فشار عبارتند از: استخوان کتف، سر استخوان لگن، برجستگی بزرگ استخوان ران، قوزک های پا

• در وضعیت نشسته نقاط تحت فشار عبارتند از: لگن و برجستگی های استخوان عانه

علل و عوامل ایجاد کننده زخم بستر:

• تشک نامناسب

• ملاقه خیس و مرطوب و یا تا خورده و چروک شده

مرکز آموزشی درمانی امین اصفهان

زخم بستر

تهیه کننده: واحد آموزش سلامت

تایید کننده: کمیته آموزش بیمار

تاریخ تهیه: 1403

منابع: ClinicalKey، WebMD، Mayo clinic

♦ درمان و مراقبت از زخم بستر:

چنانچه زخم بستر در مراحل اولیه تحت مراقبت قرار گیرد، به راحتی درمان می شود. ولی زخم های مزمن می توانند زندگی بیمار را تهدید نمایند. به دنبال ایجاد زخم؛ سد اولیه یعنی پوست باز و شکسته شود و عوامل عفونت زا به سرعت در این نواحی که محیط بسته، گرم و مرطوبی می باشد؛ شروع به رشد و تشکیل مجموعه های عفونی در لابلای بافت های زخم می نمایند. بنابراین شستشوی مداوم زخم با محلول شستشو و شستشوی ناحیه ی باسن و اطراف آن در طول روز با آب ولرم، به کاهش و جلوگیری از زخم و عفونت کمک می نماید.

پزشک در مواردی که زخم بستر در مراحل بالا قرار دارد، استفاده از آنتی بیوتیک و پانسمان های مخصوص و یا عمل جراحی را توصیه می کند.

♦ پیشگیری از زخم بستر:

بیمار را روزانه حمام کنید. اگر امکان این مسئله وجود ندارد حداقل روزی یک بار همه بدن را با آب گرم پاک کرده و خشک نمایید، به خصوص نواحی که بیمار عرق می کند مانند بین باسن

• ملافه بیمار به طور روزانه تعویض شود.

• ملافه بیمار را از جنس نخ یا پنبه انتخاب کنید.

• در صورتی که ملافه بیمار خیس شد بلافاصله آن را تعویض کنید.

• از ملافه مرطوب زیر بدن بیمار استفاده نکنید.

• روکش پلاستیکی به طور مستقیم با بدن بیمار تماس نداشته باشد. حتماً روی روکش از ملافه نخی یا پنبه ای استفاده کنید.

• نواحی که زیاد عرق می کند مانند کشاله ران، بین دو باتکس، زیر بغل را با آب و صابون به خوبی بشویید و خشک کنید.

• بعد از هر بار حمام کردن برای پیشگیری از خشک و حساس شدن پوست می توانید بدن بیمار را با لوسیون بچه، روغن زیتون یا روغن بادام ماساژ دهید.

• به محض آنکه بیمار مدفوع کرد تعویض شود. ناحیه را با آب گرم و صابون بشویید و خشک کنید.

• در صورتی که در اثر مدفوع، بدن بیمار قرمز شد بعد از شستشوی ناحیه آن را با زینک اکساید چرب کنید.

• از تا خوردن و چروک شدن ملافه زیر بدن جلوگیری کنید.

• هر 2 ساعت یک بار بیمار را در تخت جابجا کرده و نواحی حساس را به آرامی ماساژ دهید (زیر باسن، بین دو باتکس، مهره های کمر، مهره های گردن، زیر آرنج و پشت کتف، پشت سر).

♦ از کشیده شدن بیمار بر روی تخت جلوگیری نمایید، این کار ممکن است آسیب بیشتری به پوست وارد کند.

• برای پیشگیری از سر خوردن بیمار، سر تخت را بیش از 30 درجه بلند نکنید.

• بالش هایی را زیر آرنج بیمار قرار دهید تا فشارها مالشی بر آرنج کاهش یابد.

• در صورتی که بیمار ساعات زیادی در صندلی چرخدار به سر می برد هر 15 دقیقه او را از روی صندلی بلند کنید .

• از تشک مواج استفاده کنید.

• در صورتی که هر گونه قرمزی در پوست بیمار مشاهده کردید بلافاصله باید اقدامات درمانی را شروع کنید چون در عرض کمتر از چند ساعت این زخم کلیه بافت های زیرین را از بین می برد.

• اگر پوست بیمار تاول زد، تاول را باز نکنید و قسمتی که تاول زده را در معرض هوا قرار دهید تا سریع تر بهبود یابد.

• به هنگام قرار گرفتن بیمار به پهلو باید از خوابیدن مستقیم روی استخوان ران پرهیز کرد، وضعیت دراز کشیدن با زاویه 30 درجه بهترین موقعیت را ایجاد می کند. به این منظور بالش ها را بالا بیاورید طوری که سنگینی بدن روی قسمت گوشه ران آن بیفتد .

• وقتی بیمار خود را به پهلو می خوابانید بین هر دو زانو بالش نرم قرار دهید تا هر دو پا از هم فاصله داشته باشند.

• در هنگامی که بیمار خود را به کمر می خوابانید از بادکنک زیر پاشنه پا یا قرار دادن حوله ای که لوله شده زیر ساق پا استفاده کنید تا فشار روی پاشنه پا برداشته شود.

• در هنگامی که بیمار روی کمر خوابیده است زیر سر بیمار خود از بالش نرم و رینگ گرد استفاده کنید تا فشار از پشت سر بیمار برداشته شود.

♦ داروها:

• در صورت تجویز آنتی بیوتیک ها دوره درمان را کامل و از مصرف خودسرانه آنتی بیوتیک خودداری کنید .

• برای تسکین درد مسکن های تجویز شده توسط پزشک را به بیمار بدهید.

♦ در چه شرایطی به پزشک مراجعه نمایید؟

• زخم های بستر قرمز و تحریک شده ای که بعد از دو هفته مراقبت التیام نیافته اند.

• پوست اطراف زخم بستر پاره شده یا ترک خورده باشد.

• نواحی اطراف زخم بستر علائم عفونت مانند ورم، درد، ترشح یا داغی و تب داشته باشد.